

२०७२ कार्तिक १७ मंगलबार ३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिम्रो यो समय अति मूल्यवान छ, त्यसैले यसलाई व्यर्थमा नगुमाऊ, पात्र हेरेर ज्ञान
दान गर ।”

प्रश्न:- गुणको धारणा पनि हुँदै जाओस् र चलन पनि सुधियोस्- यसको सहज विधि के हो ?

उत्तर:- जुन कुरा बाबाले सम्झाउनुभएको छ- त्यो अरूलाई सम्झाऊ । ज्ञान धनको धारण
गन्यौ भने गुणको धारणा पनि सहज हुँदै जान्छ, चलन पनि सुधिनन्छ । जसको बुद्धिमा
यो ज्ञान रहँदैन, ज्ञान धनको दान गर्दैन, त्यो हो कन्जुस । उसले व्यर्थमा आफूलाई घाटा
पार्छ ।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ, अर्थ पनि राम्ररी बुझ्यौ । हामी आत्मा हौं र
बेहदका बाबाको बच्चाहरू हौं- यो कुरा नभुल । उत्तिखेरै बाबाको यादमा हर्षित हुन्छौ, उत्तिखेरै
याद भुल्नाले चिन्तामा पर्छौ । उत्तिखेरै जिउँछौ, उत्तिखेरै मर्छौ अर्थात् उत्तिखेरै बेहदको बाबाको
बन्छौ, उत्तिखेरै फेरि लौकिक परिवारतिर जान्छौ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आज हाँसेर भोलि
नरनु । यो भयो गीतको अर्थ ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- अक्सर गरेर मनुष्यहरू शान्तिको लागि नै धक्का खान्छन् । तीर्थ
यात्रामा जान्छन् । यस्तो होइन धक्का खानाले कुनै शान्ति मिल्छ । यो एउटै संगमयुग हो, यहाँ बाबा
आएर सम्झाउनु हुन्छ । सबैभन्दा पहिला त आफूलाई चिन । आत्मा हो नै शान्त स्वरूप । बस्ने धाम
पनि शान्तिधाम हो । यहाँ आउँछौ त्यसैले कर्म अवश्य गर्नुपर्छ । जब आफ्नो शान्तिधाममा हुन्छौ तब
शान्त रहन्छौ । सत्ययुगमा पनि शान्ति रहन्छ । सुख पनि हुन्छ, शान्ति पनि हुन्छ । शान्तिधामलाई
सुखधाम भनिदैन । जहाँ सुख हुन्छ त्यसलाई सुखधाम, जहाँ दुःख हुन्छ त्यसलाई दुःखधाम भनिन्छ ।
यी सबै कुरा तिमी बुझिरहेका छौ । यी सबै सम्झाउनको लागि कसैलाई सम्मुख नै सम्झाइन्छ ।
प्रदर्शनी हेर्न जब भित्र पस्छन् भने सबैभन्दा पहिला बाबाको नै परिचय दिनुपर्छ । सम्झाइन्छ-
आत्माहरूका बाबा एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ गीताका भगवान् हुनुहुन्छ । बाँकी यी सबै आत्माहरू हुन् ।
आत्माले शरीर छोड्छ र लिन्छ । शरीरको नाम बदलिन्छ । आत्माको नाम बदलिदैन । तिमी
बच्चाहरूले सम्झाउन सक्छौ- बेहदका बाबाबाट नै सुखको वर्सा मिल्छ । बाबाले सुखको सृष्टि
स्थापना गर्नुहुन्छ । पिताले दुःखको सृष्टि कदापि रचनुहुन्न । यहाँ लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो ।
चित्र पनि छ, भन- यस सुखको वर्सा मिल्छ । यदि कसैले यो त तपाईंको कल्पना हो भनेमा
एकदम छोड्नुपर्छ । कल्पना मान्नेले केही पनि बुझ्दैन । तिम्रो समय त धेरै मूल्यवान छ । यस सारा
दुनियाँमा तिम्रो जस्तो मूल्यवान समय अरू कसैको छैन । ठूला-बडा मानिसको समय मूल्यवान
हुन्छ । बाबाको समय कति मूल्यवान छ । बाबाले सम्झाएर केबाट के बनाइ दिनुहुन्छ । बाबा तिमी
बच्चाहरूलाई नै भन्नुहुन्छ- तिमिले आफ्नो मूल्यवान समय नगुमाऊ । ज्ञान पात्रलाई नै दिनुपर्छ ।
पात्रलाई सम्झाउनुपर्छ- सबै बच्चाहरूले त बुझ्न सक्दैनन्, यति बुद्धि छैन जसले बुझ्न सक्नु ।
सबैभन्दा पहिला बाबाको परिचय दिनुपर्छ । जबसम्म हामी आत्माहरूका बाबा शिव हुनुहुन्छ भन्ने
कुरा बुझ्दैनन् तबसम्म केही पनि बुझ्न सक्दैनन् । धेरै प्यार, नम्रताले सम्झाएर पठाइदिनु पर्छ
किनकि आसुरी सम्प्रदाय भगडा गर्न बेर लगाउँदैनन् । सरकारले विद्यार्थीको कति महिमा गर्छ ।

२०७२ कार्तिक १७ मंगलबार ३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

उनीहरूको लागि कति प्रबन्ध गर्छ। कलेजका विद्यार्थी नै सबैभन्दा पहिला ढुङ्गा हान्न शुरू गर्छन्। जोश हुन्छ नि। वृद्धहरूले त यति जोडले पत्थर हान्न सक्दैनन्। अक्सर गरेर विद्यार्थीहरूको नै आवाज हुन्छ। उनीहरूलाई नै लडाईंको लागि तयार गर्छन्। अब बाबा आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— तिमी उल्टो बनेका छौ। आफूलाई आत्माको बदला शरीर सम्भन्छौ। अब बाबा तिमीलाई सीधा गरिरहनुभएको छ। कति रात-दिनको फरक हुन जान्छ। सीधा भयो भने तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। अहिले तिमी सम्भन्छौ— हामी आधा कल्प उल्टो थियौं। अहिले बाबाले आधा कल्पको लागि सुल्टो बनाउनु हुन्छ। ईश्वरको बच्चा भएपछि विश्वको बादशाहीको वर्सा मिल्छ। रावणले उल्टो गर्छ तब कला काया चट हुन्छ फेरि गिरिरहन्छन्। रामराज्य र रावण राज्यलाई तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। तिमी बाबाको यादमा रहनुपर्छ। हुन त शरीर निर्वाहको लागि कर्म पनि गर्नुपर्छ फेरि पनि समय त धेरै मिल्छ। कोही जिज्ञासु आदि छैनन्, काम छैन भने बाबाको यादमा बस्नुपर्छ। त्यो हो अल्पकालको लागि कमाई र तिम्रो यो हो सदाकालको लागि कमाई, यसमा धेरै ध्यान दिनुपर्छ। मायाले घरी-घरी अन्यत्र ख्याल चलाइदिन्छ। यो त हुन्छ नै। मायाले भुलाइरहन्छ। यसमा एक नाटक पनि देखाउँछन्— प्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ, माया यस्तो भन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— एक मलाई याद गर, यसमा नै विघ्न पर्छ। अरू कुनै कुरामा त्यति विघ्न पर्दैन। पवित्रताको कुरामा कति पिटाइ खान्छन्। भागवत आदिमा यस समयको नै गायन हो। पूतना, सूपनखा पनि छन्, यो सबै यस समयको नै कुरा हो जबकि बाबा आएर पवित्र बनाउनुहुन्छ। उत्सव आदि जुन मनाउँछन् जुन बितेको छ, त्यसको फेरि पर्व मनाउँदै आउँछन्। बितेको कुराको महिमा गर्दै आउँछन्। राम राज्यको महिमा गाउँछन् किनकि त्यो बितिसक्यो। जसरी क्राइस्ट आदि आए, धर्म स्थापना गरेर गए। तिथि-मिति पनि लेख्छन् अनि उनीहरूको जन्मदिन मनाउँदै आउँछन्। भक्तिमार्गमा पनि यो धन्दा आधाकल्प चल्यो। सत्ययुगमा यो हुँदैन। यो दुनियाँ नै खतम भएर जान्छ। यी कुरा तिमीहरूमा पनि धेरै कमले मात्र बुझ्दछन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सबै आत्माहरू अन्त्यमा फर्केर जानुपर्छ। सबै आत्माहरू शरीर छोडेर जान्छन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— बाँकी थोरै दिन छ। अब फेरि यो सबै विनाश हुनु छ। सत्ययुगमा केवल हामी नै आउँछौं। सबै आत्माहरू त आउँदैनन्। जो कल्प पहिला आएका थिए उनै नम्बरवार आउँछन्। उनैले राम्ररी पढेर पढाइरहेका छन्। जो राम्ररी पढ्छन् उनै फेरि नम्बरवार ट्रान्सफर हुन्छन्। तिमी पनि ट्रान्सफर हुन्छौ। तिम्रो बुद्धिले जान्दछ— यहाँ जो आत्माहरू छन् ती सबै नम्बरवार शान्तिधाममा गएर बस्छन् फेरि नम्बरवार आउँदै जान्छन्। बाबा फेरि पनि भन्नुहुन्छ— मूल कुरा हो बाबाको परिचय दिनु। बाबाको नाम सधैं मुखमा होस्। आत्मा के हो, परमात्मा के हो? दुनियाँमा कसैले जान्दैनन्। हुन त गायन छ— भृकुटीको बीचमा चम्किन्छ अजब सितारा..... त्योभन्दा धेरै केही पनि बुझ्दैनन्। त्यसमा पनि यो ज्ञान धेरै कमको बुद्धिमा छ। घरी-घरी भुल्छन्। सबैभन्दा पहिला सम्झाउनु छ बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। वर्सा पनि दिनुहुन्छ, शाहनशाह बनाउनुहुन्छ। तिम्रो पासमा गीत पनि छ— आखिर त्यो दिन आयो आज.....। द्वापरबाट भक्ति शुरू हुन्छ अनि अन्त्यमा बाबा आएर बाटो बताउनुहुन्छ। कयामतको समय पनि यसलाई भनिन्छ। आसुरी बन्धनको सबै हिसाव-किताव चुक्ता गरेर फेरि फर्केर जानुहुन्छ। ८४ जन्मको पार्टलाई तिमीले जान्दछौ। यो पार्ट दोहोरिइरहन्छ। शिजयन्ती मनाउँछन् भने अवश्य शिव

२०७२ कार्तिक १७ मंगलबार ३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन आउनु भएको हुनुपर्छ । अवश्य केही गर्नु भएको हुनुपर्छ— उहाँले नै नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण मालिक थिए, अहिले छैनन् । अब फेरि बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यो राजयोग सिकाउनु भएको थियो । तिमीहरू सिवाय अरू कसैको मुखमा आउन सक्दैन । तिमीले नै सम्झाउन सक्छौ । शिवबाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । शिवोहम्को जुन उच्चारण गर्छन् त्यो पनि गलत छ । तिमीलाई अब बाबाले सम्झाउनु भएको छ— तिमी नै चक्कर लगाएर ब्राह्मण कुलबाट देवता कुलमा आउँछौ । सो हम, हम सो को अर्थ पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । अहिले हामी ब्राह्मण हौं, यो ८४ को चक्र हो । यो कुनै जप्ने मन्त्र होइन । बुद्धिमा अर्थ रहनुपर्छ । त्यो पनि सेकेण्डको कुरा हो । जसरी बीज र वृक्ष सेकेण्डमा सारा ध्यानमा आउँछ । त्यस्तै हम सो को रहस्य पनि सेकेण्डमा आउँछ । हामी यस्तो चक्र लगाउँछौं जसलाई स्वदर्शन चक्र पनि भनिन्छ । तिमीले कसैलाई हामी स्वदर्शन चक्रधारी हौं भनेमा कसैले पनि मान्दैनन् । भन्छन्— यी त सबैले आफूलाई नै टाइटल दिन्छन् । फेरि तिमीले सम्झाउँछौ— हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौं । यो चक्र घुम्दछ । आत्मालाई ८४ जन्मको दर्शन हुन्छ, यसलाई नै स्वदर्शन चक्रधारी भनिन्छ । पहिला त सुनेर चम्किन्छन्— यिनले फेरि के गफ लगाउँछन् ? जब तिमीले बाबाको परिचय दिन्छौ तब उनलाई गफ लाग्दैन । बाबालाई याद गर्छन् । गायन पनि गर्छन्— बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी समर्पित हुन्छौं । हजुरलाई नै याद गर्छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले भन्थ्यौ नि, अब तिमीलाई याद दिलाउँदै छु । नष्टोमोहा बन । यस देहबाट पनि नष्टोमोहा बन । आफूलाई आत्मा सम्भरेर मलाई नै याद गर तब तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । यो मीठो कुरा सबैलाई मन पर्नेछ । बाबाको परिचय भएन भने फेरि कुनै न कुनै कुरामा संशय उठाइरहन्छन्, यसैले पहिला त २-३ चित्र अगाडि राख, जसमा बाबाको परिचय होस् । बाबाको परिचय मिलेपछि वर्साको पनि मिल्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई राजाहरूका राजा बनाउँछु । यो चित्र बनाऊ । डबल शिरताज राजाहरूको अगाडि सिंगल ताजवाला शिर भुकाउँछन् । आफैं पूज्य आफैं पुजारीको रहस्य पनि समझमा आउँछ । पहिला बाबाको पूजा गर्छन् फेरि आफ्नै चित्रको पूजा गर्छन् । जो पावन थिए उनकै चित्र बनाएर पुज्दछन् । यो पनि अहिले तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ । पहिला त भगवान्को लागि नै भन्दथ्यौ— आफैं पूज्य आफैं पूजारी । अब तिमीलाई सम्झाइएको छ— तिमी नै यस चक्रमा आउँछौ । बुद्धिमा सधैं यो ज्ञान रहन्छ साथै सम्झाउनु पनि छ । धन दिए धन नखुटे... जो धन दान गर्दैनन् उनलाई कन्जुस भनिन्छ । बाबाले जे सम्झाउनु भएको छ, त्यो फेरि अरूलाई पनि सम्झाउनु छ । सम्झाउँदैनन् भने व्यर्थमा आफूलाई घाटा पार्छन् । गुण पनि धारण हुँदैन । चलन नै यस्तो हुन्छ । हरेकले आफूलाई सम्भन त सक्छन् नि । तिमीलाई अब समझ त मिलेको छ । बाँकी सबै हुन् बेसमझ । तिमीले सबै कुरा जान्दछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— यतातिर छ दैवी सम्प्रदाय, त्यतातिर छ आसुरी सम्प्रदाय । बुद्धिद्वारा तिमीले जान्दछौ— अहिले हामी संगम युगमा छौं । एकै घरमा एक संगमयुगको, एक कलियुगको दुवै संगसँगै रहन्छन् । फेरि हेरिन्छ— हंस बन्न लायक छैन भने युक्ति रचनुपर्छ । नत्र विघ्न पारिरहन्छ । आफू समान बनाउने कोसिस गर्नुपर्छ । नत्र दिक्क पारिरहन्छन् फेरि युक्तिले किनारा गर्नुपर्छ । विघ्न त पर्छन् । यस्तो ज्ञान त तिमीले नै दिन्छौ । मीठो पनि धेरै बन्नुपर्छ । नष्टोमोहा पनि बन्नुपर्छ । एक विकारलाई छोड्यो भने फेरि अरू विकारले खिट-खिट मच्चाउँछन् । बुझ्नुपर्छ जे कुरा हुन्छ त्यो कल्प पहिला जस्तै हुन्छ । यस्तो सम्भरेर शान्त

२०७२ कार्तिक १७ मंगलबार ३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हुनुपर्छ । भावी भनिन्छ । राम्रा-राम्रा सम्झाउने बच्चाहरू पनि गिर्छन् । बडो जोडले चोट खान्छन् । फेरि भन्नुपर्ने हुन्छ— कल्प पहिला पनि चोट खाएको थियो हुनुपर्छ । हरेकले आफ्नो मनमा सम्झन सक्छन् । लेख्छन् पनि— बाबा म क्रोधमा आएँ, फलानोलाई पिटेँ, यो भूल भयो । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— जति हुन सक्छ आफूलाई नियन्त्रण गर । कस्ता-कस्ता मनुष्य छन्, अवलाहरू माथि कति अत्याचार गर्छन् । पुरुष बलवान हुन्छन्, स्त्री अबला हुन्छन् । बाबाले फेरि तिमीलाई यो गुप्त लडाईँ सिकाउनुहुन्छ जसबाट तिमीले रावणमाथि विजय प्राप्त गर्छौ । यो लडाईँ कसैको बुद्धिमा छैन । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन् जसले बुझ्न सक्छन् । यो हो बिलकुल नयाँ कुरा । अहिले तिमी पठिरहेका छौ— सुखधामको लागि । यो पनि अहिले याद छ, पछि भुलिन्छ । मूल कुरा हो यादको यात्रा । यादबाट नै हामी पावन बन्छौ । अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जेसुकै भए पनि भावी सम्भेर शान्त रहनु छ । क्रोध गर्नु हुँदैन । जति हुन सक्छ आफूले आफूलाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ । युक्ति रचेर आफू समान बनाउने कोसिस गर्नुपर्छ ।
- २) धेरै प्यार र नम्रताले सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ । सबैलाई यही मीठो-मीठो कुरा सुनाऊ— बाबा भन्नुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर, यस देहबाट नष्टोमोहा बन ।

वरदानः— ईश्वरीय सेवाधारीको स्मृतिद्वारा सहज यादको अनुभव गर्ने सहजयोगी भव

ईश्वरीय सेवाधारी अर्थात् जो ईश्वर वा बाबाले सेवा दिनुभएको छ, त्यसै सेवामा सदा तत्पर रहने । सदा यही नशा रहोस्— हामीलाई स्वयं भगवान्ले सेवा दिनुभएको हो । कार्य गर्दा, जसले कार्य दिएको छ उसलाई कहिल्यै भुलिदैन । त्यसैगरी कर्मणा सेवामा पनि यो स्मृति रहोस्— बाबाको डाइरेक्शन अनुसार गरिरहेका छौं अनि सहज यादको अनुभव गर्दै सहजयोगी बन्छौ ।

स्लोगनः— सधैं ईश्वरीय विद्यार्थी जीवनको स्मृति रह्यो भने माया समीप आउन सक्दैन ।